

трудова условия. Това то трябва да получи от съвременната класова държава, този комитет на буржуазията, която не иска доброволно да подобри условията на учителския труд. Изхождайки от своите класови интереси, буржуазната държава отне гражданско-политическите свободи на учителя, за да не може той да се бори против своя господарь, а също му отнема и педагогическата свобода, като го заставя въ училището да прокарва буржуазната мисъл и моралъ и да затъпява пролетарските деца. От тукъ произхожда стремежът на учителството за педагогическа и политическа свобода, която то може да извоюва само чрезъ борба. Ето защо борбата за политико-икономическите интереси на народното учителство трябва да бъде постоянна задача на Учителската Социалдемократическа Организация.

Като се съпостави целта на УСДО съ целта на Б У С, на пръвъ погледъ изглежда, като че ли между тяхъ нѣма никаква разлика, тъй като едната и другата организации си поставятъ за целъ да защитаватъ политико-икономическите интереси на народното учителство. Обаче, въ схващанията, както на целта, така и въ начина за реализирането ѝ, между приблизително словесно еднакво формулираните цели на двете учителски организации, има коренна разлика. Б У С не се бори за пълното освобождение на учителството отъ наемническото му положение, а само за подобрения „върху почвата на съвременната законностъ и моралъ“. А съюзните искания по отношение „прогресивното и правилно развитие на учебното дѣло“ не отиватъ по-далечъ отъ искането имъ за „свѣтско образование“, което е едно реакционно искане, тъй като това „свѣтско образование“ има за целъ да набива въ главите на пролетарските дѣца морала и патриотизма на буржуазията. Това искане е едно буржуазно искане, защитавано отъ буржуазията въ Франция, Америка и другите, противъ което Съюзътъ не може да се обяви, защото иначе би влѣзълъ въ противоречие съ своите „реални“ сили, отъ които е съставенъ и върху които се крепи.

Учителската Социалдемократическа Организация, изхождайки изъ обективните интереси на учителя, както и отъ просвѣтителните и културни интереси на пролетариата, предявява съвсемъ други искания въ областта на просвѣтата. Тя иска на народното училище да се постави за целъ — *Трудовото училище, т. е. „всестранното и хармонично развитие на детето — човѣкъ“*, което изключаваше буржуазния моралъ, национализма, патриотизма, религията и всички други буржуазни заблуждения, които сж основата на съвременното образование. Борческия пролетариатъ иска, народните училища да се наредятъ *споредъ най-прогресивните искания на педагогичната наука и то въ името на социалистическия идеалъ*, защото само така децата биха се развили привилно, биха станали напълно интелигентни и биха се подготвили, като борци за истинската култура и за освобождението на човѣчеството отъ мизерията и робството. Тази целъ на Учителската Социалдемокр. Организация се коренно различава отъ съюзната целъ, изразяваща се въ нѣкакво си неопредѣлено искане за „прогресивно развитие на учебното дѣло“. Тази целъ може да се реализира само отъ Работническата партия чрезъ водената отъ нея